बुद्धत्रयं मक्षकारं विकारं च विधाय मः। नगरात्तर्ज्यादेवीं पुणयकर्मा स निर्मि ॥ ५०६॥ तत्पुरे चतुरात्मा च शेषशायी च केशवः। विष्णुलोकस्थितिं त्यका ध्रवं बधाति सिनिधं ॥५००॥ ग्रन्यत् कर्मान्तरं किञ्चित् कार्यिवा स राचसान्। व्यधात् कारुभिरेवाम्भ इति शंसन्ति केचन ॥५०७॥ स कि स्वप्ने जलानमें कुरु दार्वतीमिति। उत्तः कंसारिणा चक्रे विनिर्माणं तथाविधं ॥ ५०१॥ श्रीद्वार्वत्यधिष्ठानं बाध्व कोरं तथाक्यमौ। अभ्यन्तरं जयपुरं ब्रूते प्याप्या विलो जनः ॥ ५१०॥ मस्त्री पञ्चमक्।शब्दभाजनं जगतीभुजः। तास्मिन् जयपुरे कोरं जयदत्ताव्यधान्मठं ॥ ५११॥ राजन्तुः प्रमाद्स्य ज्ञामाता मथुरापतेः। स्राचाभिधा व्यर्चयच्छचिराचेश्वरं क्रं ॥ ५१२॥ पुनः संभृतसामग्रेया दिग्जयाय विनिर्य या। बलीर्जलिधवेलाद्रीन् द्राघयनलघुद्विपैः ॥ ५१३॥ संप्रविष्टापि पूर्वाद्रिमविच्छिन्ना हिमाचले। भगीर्थस्य गङ्गव रेजे तस्यानुगा चम्ः ॥ ५१४॥ मार्ड प्रचाउँश्वाण्डालैर्टनः करकाद्विः।